

Thuis

UitJeErvaring

Uitgave: UitJeErvaring
Coverontwerp: UitJeErvaring
Fotografie: Menno Leutscher
ISBN: 9789403617848
2021

Deuren

*Aarzelend gaat zij van deur tot deur
en kijkt onderzoekend om zich heen
is het wel de goede, ja of neen,
allemaal zijn ze in dezelfde kleur.*

*Op elke hoek blijft ze even staan
moet ze nog verder of heeft ze het mis,
omdat ze te ver gelopen is
en dus weer terug zal moeten gaan.*

*Ze kijkt naar boven, naar het grote raam,
of ze er iets bekends zal zien
hier moet ze toch zijn, of niet misschien,
maar op het naambordje staat haar naam.*

*Aarzelend staat zij nog in de straat
en slaakt dan opeens een diepe zucht,
want de sleutel past en opgelucht
is ze als de voordeur open gaat.*

Pieter Wouter Broekharst

Dakloos

*Als thuis is waar de liefde
Altijd onvoorwaardelijk zal zijn
Waar het veilig en vertrouwd is
Beschut van alle pijn*

*Als dat is wat een thuis is
Mijn ouders, als je dit leest
Dan ben ik heel mijn leven
Een dakloze geweest*

Inge Bevers

Onthecht

*Ik zoek een dak boven mijn hoofd,
een plek waar gedachten mogen varen,
waar doelloos dwalen toegelaten is,
met een venster om stilletjes door te staren.*

*Ik zoek een hoek van een kamer,
gesteund door veilige muren,
overzicht over de dingen rond me heen,
waar gevoelens eindeloos mogen duren.*

*Ik zoek nabijheid van een ander,
tastbaar dicht, heel erg dicht naast mij,
bij wie woorden mogen maar niet hoeven,
geslagen momenten delen, zij aan zij.*

Eva Vanlerberghe

Het Hoge Noorden

*Dit vlakke land, adembenemend leeg,
altijd hangt er mist, valt er trage regen,
gaan de dagen in het grijs gekleed.*

*Langs zwarte akkers, doorsneden door smalle wegen,
staan geknotte wilgen, gekromd door de wind,
die, onophoudelijk waaiend, geen mededogen kent.*

*De boeren, bonkig, taai als de grond waarop zij leven,
de diep gegroefde koppen als bevroren,
zijn de band met de natuur niet verloren,
kennen niet de dwang van het volle rooster,
vrezen niet de stilte van kerk of afgelegen klooster.*

*Met toegeknepen ogen tasten ze de einder af,
hun schaarse woorden klinken dof,
als duister gemompel, onbekend met doen alsof
is hun spraak direct, als van een bruine kroeg.*

*Ik ken hun taal niet goed genoeg,
kan wat in hen leeft niet altijd verwoorden,
maar voel mij hier, in het Hoge Noorden,
geborgen als in een veilige haven.*

*Dit land, dit volk, ik maak er deel van uit,
ze liggen diep in mij begraven.*

Wilte van Houten

Waar jij bent

*Het ochtendlicht schittert door de bomen
De natuur maakt haar geluid
Mijn glimlach is tevoorschijn gekomen
Mijn nachtmerrie dooft uit
Ik ben thuisgekomen*

*Nooit geliefd nooit omhelsd
Ik heb een zee weggehuild
Dit was het euvel
Mijn leven was zo bevuild*

*Lachend in je groene auto
Nam jij mij mee op reis
Een reis die nooit ging eindigen
Dat maakte jij mij wijs*

*Zo gezegd zo gedaan
De jaren vlogen aan
In jouw hart kan ik mij vinden
In jouw armen kan ik schuilgaan
Mijn ridder in moderne tijd
Bij jou ben ik voor altijd*

*Op zee of in de bergen
Schuilend voor de regen in het bos
Mijn leven kan mij tot het uiterst vergen
Een kus van jou maakt alles in mij los*

Carina van Os

Thuisloos

*Thuis voelt aan als onbekommerd
in het sappige gras zonnen
waar hier in dit land golven van hitte
zich ongebreideld aan me opdringen*

*thuis voelt aan als praten
met jolige mensen
waar hier in de verste verte
geen sterveling valt te bekennen*

*thuis is de som van
talloze kleuren en geuren
waar hier in mijn nieuwe land
desolaatheid 't hoogste woord voert*

*kon ik me maar even
domweg onderdompelen
in al die tinten die het thuis
begerenswaardig maakt.*

Méland Langeveld

Uiteindelijk weer gelukkig

*Hij woonde al jaren alleen
sinds zijn vrouw was overleden
maar maakte er het beste van
en leefde heel tevreden*

*de situatie veranderde
toen zijn familie verzaakte...
ook vrienden vielen weg
wat hem verdrietig maakte*

*voorts sloeg de kanker toe
en hij werd opgegeven...
de eenzame doodsstrijd
beheerste zijn dagelijks leven*

*hij belandde in een hospice
waar hem plots liefde wachtte
zijn stem werd weer gehoord
wat z'n leed verzachtte*

*op zijn sterfbed gaf hij de zorg
een prachtig compliment:
'Dan moet je naar de hemel,
terwijl je hier net 'thuis' bent!'*

Else Bruinink

Het huis van mijn opa

*Daar waar de mierzoete thee onze adem bedwelmt
Waar zijn liefste niet langer onze magen verwent
Vertoeft mijn opa één met flinterdunne nicotinstok
Keffiyeh van koffieprut en vervlogen sneeuwvlok
Roken maakt de longen proper zegt hij
Met een blauwgrijze bloemkool erbij
Zijn oververhitte lichaam, gekoeld door parels zo puur
Tranen geklierd tot oude wijn: venijn en zuur
Getinte rimpelpoten met bruine nagelriemen
Borstelsnor van vrijheid en Koerdenlied
Verhalen over de bergen, vrienden van ons
Een thuis zonder land, een huis zonder spons
Gedragen langs weidebloemen op schone dagen
Stut ik nu ook opa in dit handgeweven huis
Tot de val van zijn asem, zijn vrucht tot het kruis*

Autisme Storm

Mario Bergen

Thuis

*Een huis met een dak erop, een muur met een deur
Vele ruimtes om te zijn, waar we in verdwalen.*

*Een huis met vele ramen, waar we doorheen kijken
En zien wat er buiten gebeurt.*

*Maar binnen zijn er zo veel ruimtes
Lege ruimtes waar we niks mee doen.*

*Met al de mensen in het huis
Mensen die er niet zijn.*

*Niet zijn, omdat ze weg willen
Weg willen omdat het dak, de muren, zelfs de ramen hun geen goed
gevoel meer geven.*

*Hun gevoel is weggevloeid uit het huis waardoor het geen thuis meer
is ...*

Nella geugjes

Meditatie

*Wie ben ik
Wanneer ik mijn ogen sluit?
Kom ik in een leegte?
Of kom ik thuis?
Voel ik als veilig
Of raak ik verdwaald
In onrust die ik geef
De angsten die ik beleef
Als ik nadenk
Over waar ik behoor
Is het gek genoeg
Niet in mij
Maar in mijn geest
In mijn mentale zijn
Mijn denken
Voelen
Maar niet het Zijn*

Anna Strijbos

Zoals ik ben

*Duisternis, overal. Laat het gaan, dat zeiden ze al.
Maar het loslaten kon ik niet.
In mijn binnenste bestond enkel verdriet.
Verdriet dat was ontstaan door pijn, want mijn jeugd, die was heus
niet altijd fijn.
Een thuis dat had ik niet, heeft amper bestaan.
Want dat vreemde meisje, niemand zag haar staan.*

*Gemiddeld uiterlijk, gemiddelde kleren en dan haar onnatuurlijke
fantasie.
Hoe kon dat geen mensen afweren?*

*Alle mensen zeiden altijd, doe niet zo raar.
Maar ben ik wel raar? Is dat wel waar?
Mijn fantasie blijft creëren. Waarom zou ik nog acteren?
Het enige wat ik dan doe is mijn eigen geest bezeren.*

*Eerlijk? Ik vind het fijn, al die creatieve gedachten.
Zelfs al maakt het dat sommige mensen me verachten.
Het is wie ik ben en al maakt dat me misschien raar.
Nooit wil ik mijn ware zelf weer verbergen.
Nog geen jaar.*

*Gelukkig, er zijn nu mensen die me accepteren. Die me niet weren.
Waarbij ik mezelf durf te zijn en die mijn creativiteit niet blokkeren,
maar het in plaats daarvan inspireren.
Deze mensen zijn niet zoals dat gespuis, welke me ooit raar
noemden.
Nee, deze mensen. Deze mensen voelen als thuis.*

Claudia Leutscher